

11. APRIL **HARD TO BE GOD**

Russere går ikke i små filmso, så Aleksej Gernans middelalder-sci-fi kan gå begge veje.

12. APRIL **PRAIA DO FUTURO**

Brasiliansk film er på vej frem. Hvilken skal man vælge? Denne var i konkurrence i Berlin.

13. APRIL **STRAY DOGS**

Tsai Ming-liang kræver masser af tålmodighed, men belønner den sælsomt og righoldigt. ►

CITATMOSAİK JODOROWSKY**Alejandro Jodorowsky – 85 år, filminstruktør, tegneserieforfatter, pantomime, psykomagiker etc.**HANS HENRIK RASMUSSEN
OG KRISTOFFER HEGNSVAD

Efter knap et kvart århundredes stilhed vendte chilenske Jodorowsky sidste år tilbage som filmmager med 'The Dance of Reality', og i den anledning viser CPH PIX hele hans farverige oeuvre. Blandt Jodorowskys bedst kendte film er 'El Topo' fra 1970, som hurtigt fik Dennis Hopper og John Lennon blandt sine fans, og 'Holy Mountain' fra 1973, der blandt andet indeholder en scene, hvor conquistadorernes erobring af Latinamerika genopføres af udklædte tudser og firben. Ud over at lave film har Jodorowsky udviklet sin egen psykomagi, været mime, samarbejdet med Moebius og i performancen 'Sakramentalt melodrama' fra 1965 stået inde i en gigantisk plastikvagina og smidt levende skildpadder ud på sit publikum. Han har også smidt om sig med citater. Her bringer vi nogle få:

De fleste siger: 'Brænd ikke skibene! Du skal altid være i stand til at vende tilbage'. Men jeg siger: 'Nej, jeg brænder skibene'. Jeg fik en universitetsgrad i psykologi, og de sagde: 'Nu da du har titlen, har du et job'. Men jeg brændte min titel, mit diplom, og jeg begyndte at lave dukker. Og fra det øjeblik levede jeg for kunsten. Jeg brændte alt, hvad jeg havde skrevet. Jeg brændte alle mine fotos – dengang var jeg fotograf. Ved et tilfælde brændte mit hus ned. Perfekt! Jeg lavede dukker. Jeg arbejdede i cirkuset. Det skabte mit liv.

Jeg flyttede til Paris, da jeg var 23, på grund af tre ting: Jeg ville arbejde med Marcel Marceau, fordi jeg elskede pantomime. Jeg ville studere med filosofierne på Sorbonne. Og jeg ville være en del af André Bretons surrealistiske bevægelse. Jeg gjorde disse tre ting.

Jeg tror ikke, man behøver studere kunst for at blive kunstner. Det kan endda være farligt at gå i skole. Det er nødvendigt, at du gør, hvad end du ønsker, som du ønsker det. Skolen er for dem, der vil lave forretninger; dem, der ønsker at komme til Hollywood.

[Jeg laver film i Mexico] fordi jeg kan udrette mirakler der. Jeg kan placere en enorm kiste midt på gaden, uden at folk siger noget til det. De siger: 'En stor kiste, det er normalt'. Og jeg kan hyre skolen med retarderede børn, holde en fest med dem og optage det – og alle er bare glade.

I dag er det et diplomatisk job at være instruktør. Producenten laver filmen, og stjernen laver filmen, og du ender med et underholdende industrielt produkt. Men det er ikke dybt. Det er underholdende. Det er som en cigaret: Du ryger den, og så glemmer du den og ryger en mere. Og så dør du af kræft.

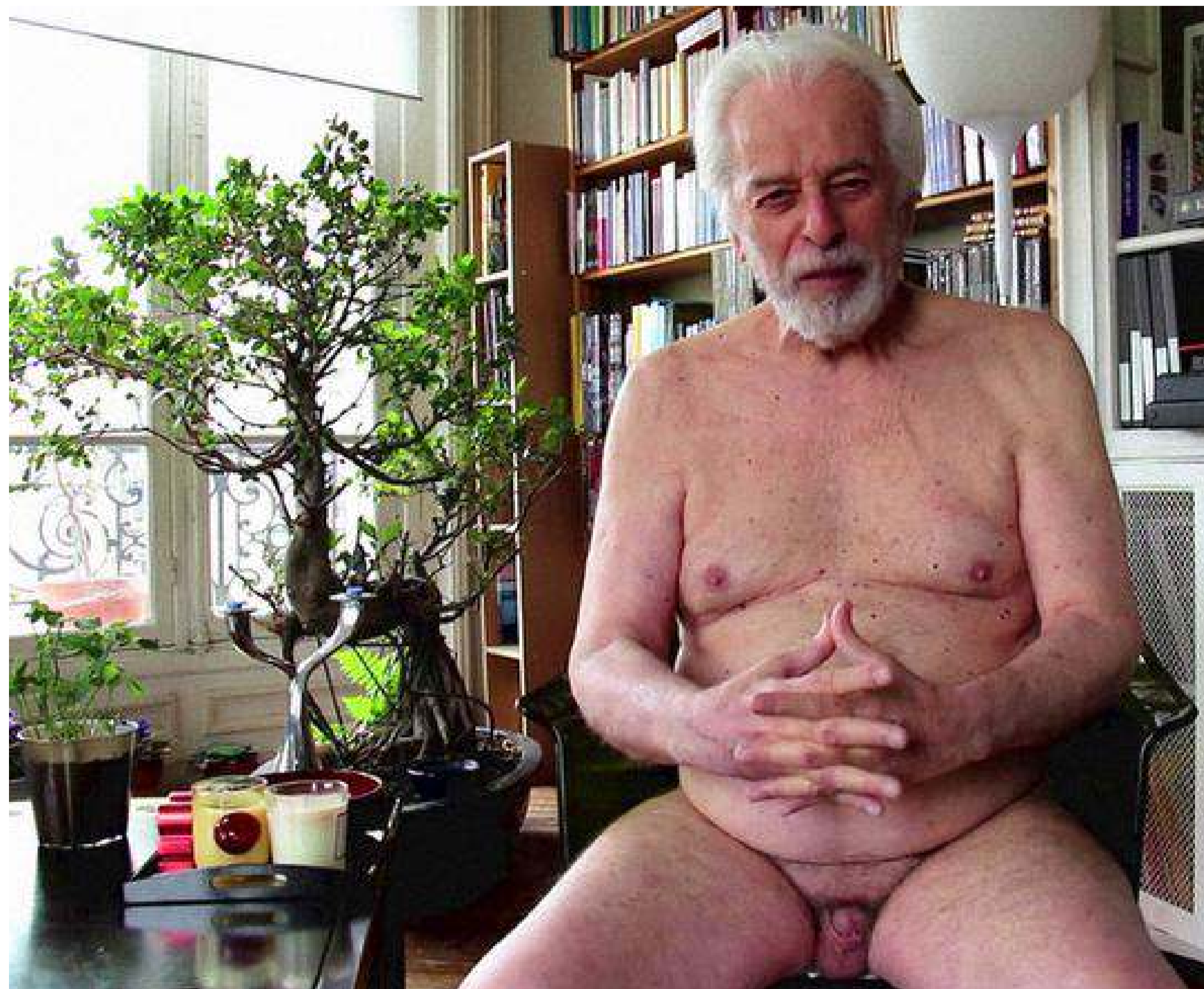
De fleste instruktører laver film med øjnene, jeg laver film med testiklerne.

Jeg laver film for at tabe penge. Jeg siger til producenten, der laver min film: 'Jeg vil tabe penge', for jeg vil ikke lave en film ud fra et ønske om at ville tjene penge.

Jeg lavede ikke den film ('El Topo') for at blive berømt. Jeg lavede den, fordi hvis jeg ikke lavede den, ville jeg dø. Jeg lavede den, fordi jeg var nødt til det.

David Lynch er en fantastisk filmmager. Jeg var så syg, da han lavede 'Dune'. Men jeg gik i biografen for at se den – jeg fortæller altid den her historie med stor glæde, for jeg var virkelig så jaloux, at jeg var ved at dø. Jeg var helt grå. Men så gik jeg i biografen og så filmen, og jeg blev så glad, fordi filmen var så elendig! Så kunne jeg leve igen! For hvis David Lynch havde kunnet lave 'Dune' som David Lynch, tror jeg, det ville have slået mig ihjel. Men da han lavede en dårlig 'Dune', reddede han mit liv. Og jeg elsker David Lynch, fordi han reddede mit liv.

Der er mange filmskabere, jeg kan lide, og der er andre, som jeg hader. Men allermost hader jeg Spielberg. Og dernæst Walt Disney ... Jeg tror, at Spielberg er afkommet, fra da Walt Disney kneppede Minnie Mouse.

SKØNHED. »Nu ligner jeg en frø eller en pelikan, men engang var jeg virkelig, virkelig, virkelig smuk«, siger Jodorowsky. Til hør ses billeder fra filmene 'Santa Sangre', 'The Holy Mountain' og 'The Rainbow Thief'. Vimeo/CPH PIX

De fleste instruktører laver film med øjnene, jeg laver film med testiklerne

I det maskuline samfund er helten en mand, ikke en kvinde. En mand kan være en helt, et geni, en vinder eller en helgen. En kvinde kan være en prostitueret, en mor, en jomfru eller en idiot. Det er de fire valgmuligheder for en kvinde. I de romantiske film fra USA ser man altid en rig mand, der forelsker sig i en luder. Det er forfærdeligt. Filmindustrien har et forgiftet tankesæt.

Min første kone begik selvmord, ikke mens hun var sammen med mig, men 20 år efter vi blev skilt. Hun sprang ud foran metroen. Hun var alkoholiker. Jeg ved ikke, om det var min fejl, men jeg kunne have reddet hende. Min anden kone, moren til en af mine sønner, blev myrdet. Jeg var ikke sammen med hende, men jeg kunne have reddet hende. Tror jeg. Hele mit liv har jeg behandlet kvinder dårligt, ladet dem dø, når jeg kunne have reddet dem, fordi jeg var den slags mand – hvad kalder man det – en forfører! Nu ligner jeg en frø eller en pelikan, men engang var jeg virkelig, virkelig, virkelig smuk.

Jeg giver konsultationer. Når man går i psykoanalyse, opdager man, at man er forelsket i sin far og vil i seng med ham. Og det er dit problem. Psykoanalyse

fortæller dig, at du har et Elektra-kompleks, og du spørger: 'Ja, og hvad gør jeg så ved det?'. I psykoanalyse snakker du, men hvad skal du gøre? Sublimere? Lave kunst? Der er ingen løsning. Psykomagi giver dig en løsning, hvor du realiserer dit begær metaforisk. Du elsker med din far, du har et barn med din far, men som i en drøm. Du gør det. Uden at dømme dig selv. Vil du slå en ihjel? Ok. Så dræber du den person, men metaforisk.

For mig er kunstens formål at helbrede. I dag er avantgarde kun nedbrydende, men jeg mener, at for at være avantgarde skal man være en helgen. Det er derfor jeg presser min kunst i en terapeutisk retning. Jeg hjælper mennesker. I løbet af de seneste seks måneder har tre unge mennesker, som ville begå selvmord, fortalt mig, at jeg har reddet deres liv. Det er bedre end at lave film.

Enhver, der tror, han vil blive ældre og dø, har et stort problem. Tarantino siger, han vil holde op, når han bliver gammel, fordi film er for de unge. Det tror jeg ikke på. Jeg har tænkt mig at blive 120 år.

Folk siger, jeg er gal. Jeg er ikke gal. Jeg forsøger at helbrede min sjæl.

At være normal er ikke at være ligesom alle andre. Normalitet er at være anderledes. Hvert eneste menneske er forskelligt. Og en dag er det nødvendigt, at man bliver bevidst om sin forskel. Bevidst om, at man ikke er den samme som de andre. Det er at være normal.

Jo værre aviserne taler om verden, des bedre har jeg det. For alting må nødvendigvis ændre sig: slut med politik, slut med religion, slut med økonomiske systemer, slut med kunst, slut med det hele [...] Menneskeheden vil bevæge sig mod højre, særligt i USA. The Tea Party, fascisterne og fodbold vil være på den ene side – forgudelsen af dollaren og sport, alle den slags overfladiske idiotier. På den anden side vil der være en vækkelse af bevidsthed og en mutation af tankemønstre. Jeg ved ikke, om jeg vil være her til at opleve det, men den forandring er ved at begynde, og det er godt.

kristoffer.hegnsvad@pol.dk

Kilder: Chicago Sun, Filmmaker Magazine, Film Comment, Multiglom, The Guardian, Brightlights, Dazed&Confused, Los Angeles Times.

Jeg tror, at Spielberg er afkommet, fra da Walt Disney kneppede Minnie Mouse